

Forsøg — han siger jo, at det kun er Forsøg — ville være tilendebragte. Jeg kan ikke forstaa, at der kan være saa mange Omstændigheder ved denne i og for sig simple Ting at udlaane disse Penge fra Statskassen til smaa Haandværkere til Anskaffelse af Motorer og Værktøjsmaskiner, at det skal være nødvendigt, at der gaar ret mange Aar, før man er fuldstændigt klar over, hvorledes dette Forhold kan ordnes mere fast i Fremtiden. Da Ministeren ligger inde med Oplysninger angaaende disse Forsøg, vil jeg bede ham om at udtale sig om, hvorvidt vi snart kunne komme ind i fastere Former, hvor der kan blive og forhaabentlig vil blive Tale om anderledes betydelige Beløb til de mindre Haandværkere, end der hidtil har været bevilget.

Jeg maa fremdeles hævde, at det synes at være en meget mærkelig Fællesrepræsentation, Haandværkerne have, siden den er paa det rene med, at der nu kun behøves en Forhøjelse af 20,000 Kr. af Bevillingen til de mindre Haandværkere. Man skulde dog kunne gaa ud fra, at denne Fællesrepræsentation ogsaa havde Øjne at se med og Øren at høre med, og man har jo hørt overordentlig mange Klager fra mindre Haandværkere, som ere solide nok til at modtage disse Laan, men hvem saadanne ere blevne nægtede. Desuden ved den højtærede Minister ifølge Skrivelser, der ere indløbne til ham fra Haandværkere, hvem saadanne Laan ere nægtede, at der er nogen Misfornøjelse paa dette Omraade. Derfor siger jeg igen, at det er en højst mærkværdig Fællesrepræsentation, Haandværkerne have her i Landet.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) og det ærede Medlem for Assens (Berntsen) omtalte de olympiske Lege i London. Jeg er glad ved den Støtte, Finansudvalget har ydet mig i denne Sag. Der har været omtalt en Del af de Bestemmelser, som skulde gælde ved dette Stævne, og man vil maaske i Bladene have set Antydning af, at man ikke vil møde fra Norge og maaske heller ikke fra Danmark. Jeg skal, da denne Sag er omtalt, sige, at der har været ført Forhandlinger mellem den skandinaviske Komité og Komitéen i London, og der er opnaaet saadanne Forandringer i de oprindelige Bestemmelser, at det nu kan siges, at man sikkert vil møde fra dansk og ventelig ogsaa fra norsk Side. Reglerne for Brydning ere blevne forandrede saaledes, som det

var ønsket herfra. Det er blevet tilladt at fremvise Kvindegymnastik, og endelig har man, hvad der er en meget væsentlig Ændring, tilladt Anvendelsen af Gymnastikapparater, hvilket oprindeligt var forbudt, hvad der i meget væsentlig Grad vilde have lagt Hindringer i Vejen for Danskernes Deltagelse i Gymnastikkonkurrencen.

Det ærede Medlem for Assens omtalte forskellige Forhold vedrørende Privatbanerne og Postvæsenet, som han i det hele fandt ikke arbejdede sammen paa tilfredsstillende Maade. I al Almindelighed skal jeg gerne overveje, om der kan findes en bedre Maade at arbejde sammen paa, men jeg maa dog bemærke, at nogle af de Spørgsmaal, det ærede Medlem omtalte, ere vanskeligere at opnaa Enighed om, end han i dette Øjeblik tror. Det ærede Medlem talte saaledes om, at naar en Stationsforstander var bleven Postmand tillige, fik han ingen Pension af det Vederlag, han fik fra Postvæsenet, og det var formentlig urigtigt. Men dette Spørgsmaal er meget vidtrækkende; thi samtlige Postmestre, som tillige ere Telegrafbestyrere, faa heller ikke Pension fra Telegrafvæsenet for den Del af deres Løn, de faa som Telegrafbestyrere, og det er sikkert lige saa rimeligt at give dem Pension af det Tillæg til deres Løn, de faa fra Telegrafvæsenet, som at give de privat ansatte Stationsforstandere Pension af det Tillæg til deres Løn, de faa fra Postvæsenet. Saaledes kunde man anføre flere andre Eksempler under Staten, hvor flere Bestillinger ere slaaede sammen. Det er et meget vidtrækkende Spørgsmaal, som jeg antager Finansministeren vilde ønske at have Lejlighed til grundigt at overveje, inden han udtaler sig om sin endelige Stilling til det.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, var Spørgsmaalet om den private Assistance. Han syntes ikke, der der blev vist den tilbørlige Velvillie fra Postvæsenets Side. Nu kan jo altid dér Skøn staa imod Skøn. I Almindelighed vil det være saaledes, at Postvæsenet vil mene, at den vedkommende godt kan overkomme dets Arbejde, og at det derimod er Arbejdet i Banernes Tjeneste, der kræver, at vedkommende faar nogen Assistance, og der kunde maaske ogsaa tænkes den Privatbane, som vilde finde det rimeligt at prøve, om man ikke kunde faa Postvæsenet til at betale noget af den Assistance, Stationsforstanderne gerne skulde have. Derfor vil det vist ofte være saaledes, at Skøn